

Uradni list

Evropske unije

C 89 E

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 56

27. marec 2013

Številka objave

Vsebina

Stran

III *Pripravljalni akti*

SVET

2013/C 89 E/01

Stališče Sveta (EU) št. 2/2013 v prvi obravnavi z namenom sprejetja uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999

Sprejeto v Svetu dne 25. februarja 2013	1
Izjava Komisije	24
Izjava Komisije	24
Izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije	24

SL

III

(Pripravljalni akti)

SVET

STALIŠČE SVETA (EU) št. 2/2013 V PRVI OBRAVNAVI

z namenom sprejetja uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999

Sprejeto v Svetu dne 25. februarja 2013

(2013/C 89 E/01)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

proračuna v skladu s členom 317 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), pomen ukrepanja v zadevni namen pa potrjuje člen 325 PDEU.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 325 navedene pogodbe v povezavi s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti členom 106a navedene pogodbe,

- (2) Da bi dosegli navedeni cilj, bi bilo treba uporabiti vsa razpoložljiva sredstva, zlasti v okviru preiskovalnih nalog, prenesenih na Unijo, pri tem pa ohranjati sedanjo razdelitev in uravnoteženost odgovornosti med Unijo in državami članicami.

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

- (3) Komisija je zato, da bi okrepila razpoložljiva sredstva za boj proti goljufijam ob hkratnem spoštovanju načela avtonomije notranje organizacije posamezne institucije, pod okriljem svojih služb ustanovila Evropski urad za boj proti goljufijam (v nadaljnjem besedilu: Urad), pristojen za upravne preiskave goljufij, in sicer s Sklepom 1999/352/ES, ECPJ, Euratom⁽³⁾. Komisija je Uradu pri uresničevanju njegove preiskovalne funkcije zagotovila popolno neodvisnost. Sklep 1999/352/ES, ECPJ, Euratom določa, da Urad za namene preiskav izvaja pooblastila, ki izhajajo iz prava Unije.

ob upoštevanju mnenja Računskega sodišča⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom⁽²⁾,

- (4) Uredba (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁴⁾ je bila sprejeta z namenom, da se uredi, kako Urad izvaja preiskave. Da bi bile preiskovalne dejavnosti Urada še učinkovitejše in upoštevaje vrednotenja, ki so jih opravile institucije Unije, zlasti evalvacijsko poročilo Komisije iz aprila 2003 in posebni poročili št. 1/2005⁽⁵⁾ in št. 2/2011⁽⁶⁾ Računskega sodišča o Urada, je treba veljavni pravni okvir revidirati.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Institucije Unije in države članice pripisujejo zaščiti finančnih interesov Unije ter boju proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejanjem, ki škodijo njenim finančnim interesom, velik pomen. Odgovornost Komisije je v tej zvezi tesno povezana z njeno nalogo izvrševanja

⁽¹⁾ UL C 254, 30.8.2011, str. 1.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 20. novembra 2008 (UL C 16 E, 22.1.2010, str. 201) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 25. februarja 2013. Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne

⁽³⁾ 1999/352/ES, ESPJ, Euratom: Sklep Komisije z dne 28. aprila 1999 o ustanovitvi Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) (UL L 136, 31.5.1999, str. 20).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) (UL L 136, 31.5.1999, str. 1.)

⁽⁵⁾ UL C 202, 18.8.2005, str. 1.

⁽⁶⁾ UL C 124, 27.4.2011, str. 9.

- (5) Mandat Urada bi moral obsegati tudi izvajanje preiskav v institucijah, organih, uradih in agencijah, ustanovljenih s pogodbami ali na njihovi podlagi (v nadaljnjem besedilu: institucije, organi, uradi in agencije), in uresničevanje preiskovalnih pooblastil, ki so bila dodeljena Komisiji z ustreznimi akti Unije, pa tudi zagotavljanje pomoči Komisije državam članicam pri organizaciji tesnega in rednega sodelovanja med njihovimi pristojnimi organi. Urad bi prav tako moral prispevati k zasnovi in razvoju postopkov za preprečevanje goljufij, korupcije in drugih nezakonitih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, ter boj proti njim, in sicer na podlagi njegove operativne prakse na tem področju.
- (6) Odgovornost Urada, kot jo je določila Komisija, presega zgolj zaščito finančnih interesov in vključuje tudi vse dejavnosti v zvezi z varstvom interesov Unije pred nepravilnim ravnanjem, ki bi za posledico lahko imelo upravni ali kazenski postopek.
- (7) Ta uredba bi se morala uporabljati brez poseganja v širšo zaščito, ki bi morda izhajala iz določb Pogodb.
- (8) Glede na to, da je treba okrepiti boj proti goljufijam, korupciji in vsem drugim nezakonitim dejanjem, ki škodujejo finančnim interesom Unije, bi moral Urad biti sposoben izvajati notranje preiskave v vseh institucijah, organih, uradih in agencijah.
- (9) V zvezi z zunanjimi preiskavami bi bilo treba Uradu zaupati izvrševanje pooblastil, prenesenih na Komisijo z Uredbo Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi⁽¹⁾. Uradu bi bilo treba dovoliti tudi uresničevanje drugih pooblastil, dodeljenih Komisiji, v zvezi s pregledi in inšpekcijami na kraju samem v državah članicah, zlasti za namene odkrivanja nepravilnosti, kakor zahteva člen 9 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti⁽²⁾.
- (10) Operativna učinkovitost Urada je močno odvisna od sodelovanja z državami članicami. Države članice bi morale določiti nacionalne pristojne organe, ki bodo Uradu lahko zagotavljali pomoč, ki jo ta potrebuje pri opravljanju nalog. Če država članica na nacionalni ravni ne ustanovi posebnega oddelka za usklajevanje zaščite finančnih interesov Unije in boja proti korupciji, bi morala določiti organ (v nadaljnjem besedilu: služba za usklajevanje boja proti goljufijam), s katerim bosta učinkovito sodelovanje in izmenjava podatkov z Uradom olajšana.
- (11) Urad bi moral imeti dostop do vseh pomembnih informacij v zvezi z zunanjimi preiskavami, s katerimi razpolagajo institucije, organi, uradi in agencije Unije.
- (12) Preiskave bi se morale izvajati v skladu s Pogodbama in zlasti s Protokolom (št. 7) o posebnih pravicah in imunitetah Evropske unije ob hkratnem upoštevanju Kadrovskih predpisov za uradnike in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije iz Uredbe Sveta (EGS, Euratom, ESJP) št. 259/68⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: Kadrovske predpisi) in Statuta poslancev Evropskega parlamenta ter ob popolnem spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin, zlasti načela pravičnosti, pravice vpletenih oseb, da izrazijo svoje mnenje o dejstvih, ki jih zadevajo, in načela, da lahko ugotovitve preiskave temeljijo izključno na dejstvih z dokazno vrednostjo. V ta namen bi morale institucije, organi, uradi in agencije določiti pogoje, pod katerimi je treba izvajati notranje preiskave.
- (13) Notranje preiskave bo mogoče izvajati le, če bo Uradu zajamčen vstop v vse prostore institucij, organov, uradov in agencij ter dostop do vseh informacij in dokumentov, s katerimi ti razpolagajo.
- (14) Takoj bi bilo treba oceniti točnost informacij, ki se pošiljajo Uradu v zvezi z njegovim mandatom. V ta namen bi moral Urad pred začetkom preiskave imeti pravico do dostopa do vseh pomembnih informacij v podatkovnih zbirkah institucij, organov, uradov ali agencij, če brez njih ni mogoče oceniti utemeljenosti obtožb.
- (15) Uradu bi bilo treba naložiti natančno določene obveznosti glede obveščanja institucij, organov, uradov in agencij o potekajočih preiskavah, kadar je uradnik, drugi uslužbenec, član institucije ali organa, vodja organa ali agencije ali član osebja povezan s predmetom preiskave ali kadar bi utegnili biti potrebni varnostni ukrepi za zaščito finančnih interesov Unije.
- (16) Treba bi bilo določiti jasna pravila, ki bi potrjevala prednostno pristojnost Urada za izvajanje notranjih preiskav v zadevah, ki škodijo finančnim interesom Unije, ter institucijam, organom, uradom in agencijam obenem omogočala hitro izvedbo takšnih preiskav v primerih, v katerih bi se Urad odločil, da ne bo nastopil.

⁽¹⁾ UL L 292, 15.11.1996, str. 2.

⁽²⁾ UL L 312, 23.12.1995, str. 1.

⁽³⁾ UL L 56, 4.3.1968, str. 1.

- (17) Da se zagotovi, da bo Urad pri izvajanju nalog, ki so mu dodeljene s to uredbo, neodvisen, bi moralo biti mogoče, da generalni direktor začne preiskavo tudi na lastno pobudo. Kadar Urad izvaja preiskavo, potem ustrezne institucije, organi, uradi ali agencije ne bi smeli preiskovati istih dejstev, razen če se z Uradom dogovorijo drugače.
- (18) Preiskave bi morale potekati pod vodstvom generalnega direktorja in popolnoma neodvisno od institucij, organov, uradov in agencij ter nadzornega odbora. V ta namen bi moral generalni direktor imeti pristojnost, da sprejme smernice za preiskovalne postopke, ki jih bo uporabljalo osebje Urada. Te smernice bi osebju Urada morale služiti kot praktično vodilo v zvezi z izvajanjem preiskav in procesnimi jamstvi in pravicami preiskovancev ali pri čemer ter v zvezi s podrobnostmi o notranjih svetovalnih in nadzornih postopkih, ki jih je treba upoštevati, vključno s preskusom zakonitosti. Da se zagotovi večja preglednost glede poteka preiskav, bi morale biti te smernice objavljene na spletnem mestu Urada. S temi smernicami ne bi smele nastajati ali se spreminjati kakršne koli pravice ali obveznosti, ki izhajajo iz te uredbe.
- (19) V skladu s členom 21 Kadrovskih predpisov bi morale osebje Urada preiskave izvajati v skladu s smernicami za preiskovalne postopke in na podlagi individualnih navodil, ki jih izda generalni direktor v konkretnih primerih.
- (20) V skladu s Kadrovskimi predpisi bi morale osebje Urada preiskovalne naloge izvajati povsem neodvisno in se izogibati navzkrižju interesov. Če je določena preiskava povezana z zadevo, pri kateri ima osebje Urada kakršen koli osebni interes, ki bi lahko omajal njihovo neodvisnost ali bi lahko bilo tako videti, še zlasti če so ali so bili v kaki drugi vlogi vpleteni v predmet preiskave, bi morali o tem nemudoma obvestiti generalnega direktorja.
- (21) Zunanje in notranje preiskave, ki jih izvaja Urad, deloma potekajo po različnih pravilih. Vendar bi moralo biti dopustno, da Urad, kadar koli bi bilo to potrebno, v okviru ene same preiskave združi posamezne vidike zunanjih in notranjih preiskav, ne da bi moral začeti dve ločeni preiskavi.
- (22) Zavoljo pravne varnosti je nujno, da se opredelijo procesna jamstva, ki veljajo v preiskavah, ki jih izvaja Urad, ob upoštevanju njihove upravne narave.
- (23) Procesna jamstva in temeljne pravice preiskovancev ali pri čemer bi bilo vedno treba spoštovati brez diskriminacije v vseh fazah tako zunanjih kot tudi notranjih preiskav, zlasti pri posredovanju informacij o potekajočih preiskavah. Pri zagotavljanju kakršnih koli informacij o preiskavah, ki jih izvaja Urad, Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču, tako dvostranskem kot tudi v okviru izmenjave mnenj, bi bilo treba spoštovati zaupnost teh preiskav, legitimne pravice preiskovancev in morebitne merodajne nacionalne predpise, ki urejajo sodne postopke. S podatki, ki se posredujejo ali pridobijo med preiskavami, bi bilo treba ravnati v skladu s pravom Unije s področja varstva podatkov. Izmenjavo podatkov bi morali urejati načeli sorazmernosti in potrebe po seznanjenosti.
- (24) Zaradi temeljitejšega varovanja individualnih pravic preiskovancev v zadnji fazi preiskave ne bi smeli sestavljati sklepnih ugotovitev, v katerih bi bili ti navedeni poimensko, preden bi imel možnost, da podajo svoje pripombe v zvezi z dejstvi, ki se nanašajo nanje.
- (25) Generalni direktor bi moral poskrbeti, da se bodo pri posredovanju informacij javnosti spoštovale legitimne pravice preiskovancev.
- (26) Urad ter institucije, organi, uradi in agencije, ki sodelujejo pri preiskavi, bi morali ščititi svobodo izražanja, in sicer skladno z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, ter novinarske vire.
- (27) Generalni direktor bi moral biti dolžan skrbeti za varstvo osebnih podatkov in spoštovanje zaupnosti informacij, zbranih med preiskavami. Uradnikom in drugim uslužbencem Unije bi moralo biti zajamčeno pravno varstvo, enakovredno tistemu, ki ga določajo Kadrovski predpisi.
- (28) Da se zagotovi, da se bodo izsledki preiskav, ki jih izvaja Urad, upoštevali in da bodo na njihovi podlagi sprejeti potrebni nadaljnji ukrepi, bi morala v upravnih ali sodnih postopkih poročila šteti za dopustne dokaze. Zato bi morala biti navedena poročila sestavljena na način, združljiv s pravili za pripravo upravnih poročil v državah članicah.
- (29) Kadar se ugotovi, da bi dejstva, razkrita v končnem poročilu o notranji preiskavi, lahko privedla do kazenskega postopka, bi bilo treba ta podatek posredovati nacionalnim sodnim organom zadevne države članice. V priporočilih, ki spremljajo končno poročilo o preiskavi, bi moral generalni direktor navesti, ali se glede na naravo dejstev in njihovo finančno težo na zadevo morda ne bi učinkoviteje odzvali z notranjimi ukrepi institucije, organa, urada ali agencije.

- (30) V primerih, ko bi generalni direktor sodnim organom zadevne države posredoval informacije, ki bi jih Urad pridobil med notranjo preiskavo, to ne bi smelo prejudicirati njihove kasnejše pravne opredelitve s strani pristojnega nacionalnega sodnega organa kot takšnih, ki terjajo preiskovalni postopek oziroma ga ne terjajo.
- (31) O tem, kakšne ukrepe bi bilo treba po končani preiskavi sprejeti na podlagi končnega poročila o preiskavi, ki ga pripravi Urad, odločajo organi držav članic, institucije, organi, uradi oziroma agencije.
- (32) Da bi Urad izboljšal svojo učinkovitost, bi moral biti seznanjen z ukrepi, sprejetimi na podlagi rezultatov njegovih preiskav. Zato bi morali institucije, organi, uradi in agencije Unije ter, če je to primerno, pristojni organi držav članic Uradu na njegovo zahtevo poročati o morebitnem ukrepanju na podlagi informacij, ki jim jih je posredoval Urad.
- (33) Ker bi okrepitev sodelovanja med Uradom, Eurojustom, Europolom in pristojnimi organi držav članic lahko prinesla veliko korist, bi Urad moral imeti možnost z njimi sklepati upravne dogovore, ki bi bili še zlasti usmerjeni v praktično sodelovanje in izmenjavo informacij o tehničnih in operativnih zadevah, ne da bi s tem nastajale kakršne koli dodatne pravne obveznosti.
- (34) Da se okrepi sodelovanje med Uradom, Eurojustom in pristojnimi organi držav članic v zvezi z dejanji, ki jih je mogoče kazensko preiskovati, bi moral Urad obveščati Eurojust zlasti o primerih, ko gre za sum goljufije, korupcije ali kakršnega koli drugega nezakonitega dejanja, ki škodi finančnim interesom Unije in pomeni hujšo obliko kriminala. Informacije bi bilo pristojnim organom držav članic treba po potrebi posredovati, preden Urad informacije, ki jih ti zagotovijo, posreduje Eurojustu ali Europolu, če te informacije spremlja poziv h konkretnemu kazenskemu preiskovalnemu ukrepu.
- (35) Zavoljo uspešnega sodelovanja med Uradom, ustreznimi institucijami, organi, uradi in agencijami Unije, pristojnimi organi držav članic, pristojnimi organi tretjih držav in mednarodnimi organizacijami bi bilo med njimi treba organizirati izmenjavo informacij. Pri takšni izmenjavi bi morali spoštovati načela zaupnosti in pravila o varstvu podatkov iz Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku
- takih podatkov⁽¹⁾. Zlasti bi se moral Urad prepričati, da je prejemnik primerno usposobljen in da je posredovanje informacij res potrebno. Izmenjava informacij z Eurojustom bi morala biti urejena v okviru njegovega mandata, ki pokriva tudi usklajevanje pri hudih mednarodnih kaznivih dejanjih.
- (36) Glede na obseg sredstev Unije, ki so dodeljena za področje zunanje pomoči, število preiskav Urada na tem področju in morebitno mednarodno sodelovanje v preiskovalne namene bi moral imeti Urad možnost, da si na podlagi upravnih dogovorov pri izvajanju svojih nalog skuša, če je primerno usklajeno z drugimi pristojnimi službami, zagotoviti praktično pomoč pristojnih organov iz tretjih držav in mednarodnih organizacij, ne da bi s tem nastajale kakršne koli dodatne pravne obveznosti.
- (37) Urad bi moral biti pri opravljanju svojih nalog neodvisen. Zaradi krepitve neodvisnosti Urada bi moral njegove preiskovalne naloge redno spremljati nadzorni odbor, sestavljen iz zunanjih neodvisnih oseb, ki so dobro usposobljene na področjih dejavnosti urada. Nadzorni odbor ne bi smel posegati v odvijanje potekajočih preiskav. Med njegovimi dolžnostmi bi moralo biti tudi zagotavljanje pomoči generalnemu direktorju pri uresničevanju njegovih pristojnosti.
- (38) Primerno je, da se določijo merila in postopek za imenovanje članov nadzornega odbora, podrobneje pa tudi naloge nadzornega odbora, ki izhajajo iz njegovega mandata.
- (39) Sestaviti bi bilo treba rezervni seznam s kandidati, ki lahko nadomestijo člane nadzornega odbora za preostanek mandata v primeru, če eden ali več članov odstopi, premine ali na drug način ni več sposoben opravljati svojih dolžnosti.
- (40) Da se zagotovi, da bo nadzorni odbor lahko učinkovito izvajal svoje naloge, bi moral Urad jamčiti za neodvisno delovanje svojega sekretariata.
- (41) Enkrat letno bi morali Evropski parlament, Svet in Komisija opraviti izmenjavo mnenj. Pri tej izmenjavi mnenj bi se morali med drugim dotakniti strateških prednostnih nalog preiskovalnih politik in učinkovitosti delovanja Urada glede na uspešnost uresničevanja njegovega mandata, brez kakršnega koli poseganja v neodvisnost

⁽¹⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

Urada pri izvajanju preiskav. Priprave na izmenjavo mnenj bi morale potekati na tehnični ravni in bi morale vključevati, kolikor bi to utegnilo biti potrebno, pripravljali sestanek med pristojnimi službami zadevnih institucij. Pri razpravi o učinkovitosti dela Urada glede na uspešnost uresničevanja njegovega mandata, bi morale v izmenjavi mnenj sodelujočim institucijam biti omogočeno, da obravnavajo statistične informacije o ukrepanju na podlagi preiskav Urada in na podlagi informacij, ki jih posreduje Urad.

(42) Da se zagotovi popolna neodvisnost pri vodenju Urada, bi morali generalnega direktorja imenovati za sedemletni mandat, ki ga ne bi bilo mogoče obnoviti.

(43) Funkcija generalnega direktorja Urada je zlasti pomembna tudi za Evropski parlament in Svet. Oseba, imenovana za generalnega direktorja, bi morala uživati kar najširšo podporo in priznanje Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije. Komisija bi si zato morala v okviru posvetovalnega postopka prizadevati za medsebojno soglasje z Evropskim parlamentom in Svetom.

(44) Razpis za oddajo prijav za delovno mesto generalnega direktorja bi bilo treba objaviti v *Uradnem listu Evropske unije* vsaj šest mesecev pred iztekom vsakokratnega mandata. Razpis bi morala pripraviti Komisija na podlagi intenzivnih posvetovanj z Evropskim parlamentom in Svetom. V njem bi morala biti navedena izbirna merila, vključno s pogoji, ki jih mora kandidat izpolnjevati, da bi lahko zasedel to delovno mesto.

(45) Generalni direktor bi moral nadzorni odbor redno obveščati o primerih, ko je Urad posredoval informacije sodnim organom držav članic, in o skupnem številu primerov Urada, ki jih je obravnaval skupaj z istimi sodnimi organi zadevnih držav članic tako, da so ukrepali na podlagi preiskave, ki jo je opravil Urad.

(46) Izkušnje iz operativne prakse kažejo, da bi bilo koristno, če bi generalni direktor smel izvajanje nekaterih svojih funkcij prenesti na enega ali več članov osebja Urada.

(47) Generalni direktor bi moral vzpostaviti notranji svetovni in nadzorni mehanizem, vključno s preskusom zakonitosti, s posebnim poudarkom na obveznosti spoštovanja procesnih jamstev in temeljnih pravic preiskovancev ter nacionalnega prava zadevnih držav članic.

(48) Da se zagotovi neodvisnost Urada, bi Komisija morala odločiti o primernem prenosu pooblastil z organa za imenovanja na generalnega direktorja.

(49) S to uredbo se nikakor ne zmanjšujejo pristojnosti in odgovornosti držav članic za sprejemanje ukrepov za boj proti goljufijam, korupciji ali vsem drugim nezakonitim dejavnostim, ki škodijo finančnim interesom Unije. Zato je povsem skladno z načelom subsidiarnosti, določenim v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji, če se Uradu, ki je neodvisen, poveri naloga izvajanja zunanjih upravnih preiskav na tem področju. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za okrepitev boja proti goljufijam, korupciji in vsem drugim nezakonitim dejanjem, ki škodijo finančnim interesom Unije.

(50) Komisija bi morala oceniti, ali bi bilo to uredbo morda treba revidirati, če bi bilo ustanovljeno evropsko javno tožilstvo.

(51) S to uredbo so spoštovane temeljne pravice in upoštevana načela, priznana zlasti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah.

(52) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je 1. junija 2011 podal mnenje ⁽¹⁾.

(53) Uredbo (ES) št. 1073/1999 bi bilo glede na veliko število potrebnih sprememb treba razveljaviti in nadomestiti s to uredbo.

(54) Na podlagi člena 106a(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (PUESAE), ki razširja uporabo člena 325 PDEU tudi na Evropsko skupnost za atomsko energijo (Euratom), bi se morala pravila o preiskavah, ki jih izvaja Urad, kar zadeva Unijo, uporabljati tudi, kar zadeva Euratom. Na podlagi člena 106a(2) PUESAE morajo biti sklicevanja na Unijo v členu 325 PDEU razumljena kot sklicevanja na Euratom, sklicevanja na Unijo v tej uredbi pa zato, če tako terja sobesedilo, zajemajo tudi sklicevanja na Euratom. Uredbo Sveta (Euratom) št. 1074/1999 z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) ⁽²⁾ bi bilo zato treba razveljaviti –

⁽¹⁾ UL C 279, 23.9.2011, str. 11.

⁽²⁾ UL L 136, 31.5.1999, str. 8.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Cilji in naloge

1. Za okrepitev boja proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejanjem, ki škodijo finančnim interesom Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (v nadaljnjem besedilu, odvisno od vsebine, skupaj imenovani: Unija), Evropski urad za boj proti goljufijam, ustanovljen s Sklepom 1999/352/ES, ESPJ, Euratom (v nadaljnjem besedilu: Urad) uresničuje preiskovalna pooblastila, dodeljena Komisiji z:

(a) ustreznimi akti Unije; in

(b) ustreznimi sporazumi o sodelovanju in medsebojni pomoči, ki jih je Unija sklenila s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami.

2. Urad državam članicam zagotavlja pomoč Komisije pri organizaciji tesnega in rednega sodelovanja med njihovimi pristojnimi organi zaradi usklajevanja njihovih ukrepov, usmerjenih v zaščito finančnih interesov Unije pred goljufijami. Urad prispeva k zasnovi in razvoju metod preprečevanja in zatiranja goljufij, korupcije in drugih nezakonitih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije. Urad spodbuja in usklajuje, z državami članicami in med njimi, izmenjavo operativnih izkušenj in najboljših postopkovnih praks na področju zaščite finančnih interesov Unije ter podpira skupne ukrepe za boj proti goljufijam, ki jih prostovoljno izvajajo države članice.

3. Ta uredba se uporablja brez poseganja v:

(a) Protokol (št. 7) o privilegijih in imunitetah Evropske unije, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije;

(b) Statut poslancev Evropskega parlamenta;

(c) Kadrovske predpise;

(d) Uredbo (ES) št. 45/2001.

4. Urad v institucijah, organih, uradih in agencijah, ustanovljenih s Pogodbami ali na podlagi Pogodb (v nadaljnjem besedilu: institucije, organi, uradi in agencije), izvaja upravne preiskave za namene boja proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejanjem, ki škodijo finančnim interesom Unije. V ta namen preiskuje zaskrbljujoče pojave v zvezi z opravljanjem poklicnih dolžnosti, ki lahko pomenijo zanemarjanje obveznosti uradnikov in drugih uslužbencev Unije, kar bi lahko imelo za posledico disciplinski oziroma kazenski postopek, oziroma

enako hude napake pri opravljanju dolžnosti članov institucij in organov, vodij uradov in agencij ali članov osebja institucij, organov, uradov ali agencij, za katere ne veljajo Kadrovske predpisi (v nadaljnjem besedilu skupaj imenovani: uradniki, drugi uslužbenci, člani institucij ali organov, vodje uradov ali agencij ali člani osebja).

5. Za namene uporabe te uredbe lahko pristojni organi držav članic ter institucije, organi, uradi ali agencije z Uradom sklenejo upravni dogovor. S takšnim dogovorom se lahko uredita zlasti posredovanje informacij in potek preiskave.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi:

(1) "finančni interesi Unije" pomeni prihodke, odhodke in sredstva, ki so vključena v proračun Evropske unije, kot tudi tista, ki so vključena v proračune institucij, organov, uradov in agencij ter proračune, ki jih ti upravljajo in nadzirajo;

(2) "nepravilnost" pomeni "nepravilnost", kakor je opredeljena v členu 1(2) Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95;

(3) "goljufije, korupcija in vsa druga nezakonita dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije" ima pomen, kakor se uporablja v ustreznih aktih Unije;

(4) "upravne preiskave" ("preiskave") pomeni vse inšpekcije, preglede ali druge ukrepe, ki jih izvaja Urad v skladu s členoma 3 in 4, da bi dosegel cilje iz člena 1 in da bi po potrebi ugotovil nepravilnosti v preiskovanih dejavnostih; te preiskave ne posegajo v pristojnosti držav članic za uvedbo kazenskega postopka;

(5) "preiskovanec" pomeni osebo ali gospodarski subjekt, osumljen storitve dejanja goljufije, korupcije ali katerega koli drugega nezakonitega dejanja, ki škodi finančnim interesom Unije, in ga Urad zato preiskuje;

(6) "gospodarski subjekt" ima pomeni, ki ga za ta izraz uporablja Uredba (ES, Euratom) št. 2988/95 in Uredba (Euratom, ES) št. 2185/96;

(7) "upravni dogovor" pomeni dogovor tehnične in/ali operativne narave, ki ga sklene Urad in je lahko usmerjen zlasti v zagotavljanje lažjega poteka sodelovanja in izmenjave informacij med njegovima podpisnicama in z njim ne nastajajo dodatne pravne obveznosti.

Člen 3

Zunanje preiskave

1. Urad uresničuje pooblastila, dodeljena Komisiji z Uredbo (Euratom, ES) št. 2185/96, za izvajanje pregledov in inšpekcij na kraju samem v državah članicah, v skladu z veljavnimi sporazumi o medsebojni pomoči in sodelovanju ter vsemi drugimi veljavnimi pravnimi instrumenti pa tudi v tretjih državah in v prostorih mednarodnih organizacij.

Urad v sklopu svoje preiskovalne funkcije izvaja preglede in inšpekcije, ki jih določajo člen 9(1) Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 in sektorski predpisi iz člena 9(2) navedene uredbe v državah članicah, v skladu z veljavnimi sporazumi o medsebojni pomoči in sodelovanju ter vsemi drugimi veljavnimi pravnimi instrumenti pa tudi v tretjih državah in v prostorih mednarodnih organizacij.

2. Da bi Urad ugotovil, ali je podana goljufija, korupcija ali katero koli drugo nezakonito dejanje, ki škodi finančnim interesom Unije v povezavi s sporazumom ali sklepom o nepovratnih sredstvih ali s pogodbo o financiranju s sredstvi Unije, lahko v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (Euratom, ES) št. 2185/96, preverja gospodarske subjekte s pregledi in inšpekcijami na kraju samem.

3. Osebe Urada med pregledi in inšpekcijami na kraju samem ravna ob upoštevanju prava Unije, ki se uporablja, skladno s pravili in prakso zadevne države članice ter postopkovnimi jamstvi iz te uredbe.

Na zahtevo Urada pristojni organ zadevne države članice osebju Urada zagotovi pomoč, potrebno za učinkovito izvedbo njihovih nalog, kakor je podrobno določeno v pisnem pooblastilu iz člena 7(2). Če je v skladu z nacionalnimi predpisi za takšno pomoč potrebna odobritev sodnega organa, se za odobritev tudi zaprosi.

Zadevna država članica v skladu z Uredbo (Euratom, EC) št. 2185/96 poskrbi, da bo osebju Urada dovoljen dostop do vseh informacij in dokumentov, ki se nanašajo na zadevo, ki je predmet preiskave, in se zanje izkaže, da so potrebni za uspešno in učinkovito izvedbo pregledov in inšpekcij na kraju samem, pod enakimi pogoji kot uslužbencem pristojnih nacionalnih organov in skladno s svojim nacionalnim pravom.

4. Država članica za namene te uredbe določi organ (v nadaljnjem besedilu: služba za usklajevanje boja proti goljufijam), ki skrbi za lažji potek učinkovitega sodelovanja in izmenjave informacij z Uradom, vključno z informacijami operativne narave. Kadar je to primerno, se lahko v skladu z nacionalnim pravom služba za usklajevanje boja proti goljufijam šteje za pristojni organ za namene te uredbe.

5. Med zunanjo preiskavo Urad lahko dostopa do vseh pomembnih informacij, tudi tistih iz podatkovnih zbirk, s katerimi razpolagajo institucije, organi, uradi in agencije ter so povezani z zadevo, ki je predmet preiskave, kadar je to potrebno, da se ugotovi, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali katerega koli drugega nezakonitega dejanja, ki škodi finančnim interesom Unije. V ta namen se uporabi člen 4(2) in (4).

6. Kadar ima Urad pred odločitvijo o tem, ali se bo zunanja preiskava začela ali ne, informacije, na podlagi katerih je mogoče sumiti o goljufiji, korupciji ali katerem koli drugem nezakonitem dejanju, ki škodi finančnim interesom Unije, lahko o tem obvesti pristojne organe zadevne države članice in po potrebi pristojne službe Komisije.

Pristojni organi zadevne države članice brez poseganja v sektorske predpise iz člena 9(2) Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 v skladu z nacionalnim pravom poskrbijo za ustrezno ukrepanje, pri katerem lahko sodeluje tudi Urad. Pristojni organi zadevnih držav članic generalnega direktorja Urada na zahtevo obvestijo o sprejetih ukrepih in svojih ugotovitvah na podlagi informacij, opredeljenih v prvem pododstavku tega odstavka.

Člen 4

Notranje preiskave

1. Urad izvaja upravne preiskave v institucijah, organih, uradih in agencijah na področjih iz člena 1 (v nadaljnjem besedilu: notranje preiskave).

Takšne notranje preiskave potekajo pod pogoji iz te uredbe ter iz sklepov posamezne institucije, organa, urada ali agencije.

2. Pod pogojem, da ravna skladno z določbami odstavka 1:

(a) ima Urad pravico do takojšnjega in nenapovedanega dostopa do vseh pomembnih informacij, tudi tistih iz podatkovnih zbirk, s katerimi razpolagajo institucije, organi, uradi in agencije in do njihovih prostorov. Urad ima pooblastila za pregled poslovnih knjig institucij, organov, uradov in agencij. Urad lahko pridobi kopijo in izvlečke vsakega dokumenta ali vsebine vsakega nosilca podatkov, s katerimi razpolagajo institucije, organi, uradi in agencije in po potrebi z zavarovanjem teh dokumentom ali podatkov izključni nevarnost njihovega izginotja;

(b) lahko Urad od uradnikov, drugih uslužbencev, članov institucij ali organov, vodij uradov ali agencij ali članov osebja zahteva tako ustne informacije, med drugim z intervjuji, kot tudi pisne informacije.

3. V skladu z določbami in postopki iz Uredbe (Euratom, ES) št. 2185/96 lahko Urad v prostorih gospodarskih subjektov izvaja preglede in inšpekcije na kraju samem ter si tako zagotovi dostop do informacij, pomembnih za zadevo, ki je predmet notranje preiskave.

4. Institucije, organi, uradi in agencije so vedno obveščeni o tem, da osebje Urada izvaja notranjo preiskavo v njihovih prostorih oziroma pregleduje dokumente oziroma zahteva informacije, s katerimi ti razpolagajo. Brez poseganja v člena 10 in 11 te uredbe lahko Urad zadevni instituciji, organu, uradu ali agenciji kadar koli posreduje podatke, ki jih je pridobil med notranjimi preiskavami.

5. Institucije, organi, uradi in agencije z določitvijo ustreznih postopkov in sprejetjem potrebnih ukrepov poskrbijo za zaupnost notranjih preiskav v vseh fazah.

6. Če se ob notranjih preiskavah izkaže, da bi preiskovanec lahko bil uradnik, drugi uslužbenec, član institucije ali organa, vodja urada ali agencije ali član osebja, je o tem obveščena institucija, organ, urad ali agencija, ki ji navedena oseba pripada.

V primerih, ko uporaba običajnih komunikacijskih poti ne zagotavlja zaupnosti notranje preiskave, Urad informacije posreduje po ustreznih alternativnih poteh.

Izjemoma se posredovanje takšnih informacij lahko tudi odloži, in sicer na podlagi utemeljene odločitve generalnega direktorja, ki se po zaključku preiskave posreduje nadzornemu odboru.

7. Odločitev, ki jo namerava sprejeti posamezna institucija, organ, urad ali agencija v skladu z odstavkom 1, vključuje zlasti pravilo v zvezi z dolžnostjo, da morajo uradniki, drugi uslužbenci, člani institucij ali organov, vodje uradov ali agencij ali člani osebja sodelovati z Uradom in mu zagotavljati informacije ob hkratni skrbi za zaupnost notranje preiskave.

8. Kadar ima Urad pred odločitvijo o tem, ali se bo notranja preiskava začela ali ne, informacije, na podlagi katerih je mogoče sumiti o goljufiji, korupciji ali katerem koli drugem nezakonitem dejanju, ki škodi finančnim interesom Unije, lahko o tem obvesti zadevno institucijo, organ, urad ali agencijo. Ta institucija, organ, urad ali agencija Urad na njegovo zahtevo obvesti o ukrepanju in ugotovitvah na podlagi teh informacij.

O tem Urad po potrebi obvesti tudi pristojne organe zadevne države članice. V tem primeru veljajo postopkovne zahteve iz drugega in tretjega pododstavka člena 9(4). Če pristojni organi

sklenejo ukrepati na podlagi prejetih informacij v skladu z nacionalnim pravom, o tem na zahtevo obvestijo tudi Urad.

Člen 5

Začetek preiskave

1. Generalni direktor lahko začne preiskavo, če obstaja dovolj utemeljen sum, ki lahko temelji tudi na informacijah tretje ali anonimne stranke, o storitvi dejanja goljufije ali korupcije ali katerih koli drugih nezakonitih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije. Generalni direktor pri odločanju o morebitnem začetku preiskave upošteva prednostne naloge preiskovalne politike ter letni načrt upravljanja Urada, pripravljen v skladu s členom 17(5). Pri tem upošteva tudi potrebo po učinkoviti uporabi virov Urada ter sorazmernosti uporabljenih sredstev. Kar zadeva notranje preiskave, se posebna pozornost nameni izbiri najprimernejše institucije, organa, urada ali agencije za izvajanje preiskav, zlasti z vidika narave dejstev, dejanskega ali možnega finančnega učinka primera, ter verjetnosti nadaljnjega ukrepanja po sodni poti.

2. Odločitev o začetku zunanje preiskave sprejme generalni direktor na lastno pobudo ali na zahtevo zadevne države članice ali katere koli institucije, organa, urada ali agencije Unije.

Odločitev o začetku notranje preiskave sprejme generalni direktor na lastno pobudo ali na zahtevo institucije, organa, urada ali agencije, v kateri se bo preiskava izvajala, ali države članice.

3. Medtem ko se generalni direktor na podlagi zahteve iz odstavka 2 odloča o morebitnem začetku notranje preiskave in/ali Urad izvaja notranjo preiskavo, zadevne institucije, organi, uradi ali agencije ne smejo začeti vzporedne preiskave istih dejstev, razen če se z Uradom dogovorijo drugače.

4. Urad sprejme odločitev o tem, ali bo začel preiskavo ali ne, v dveh mesecih po prejetju zahteve iz odstavka 2. O odločitvi nemudoma obvesti državo članico, institucijo, organ, urad ali agencijo, ki je vložila zahtevo. Odločitev o tem, da ne bo začel preiskave, mora biti utemeljena. Če se Urad ob izteku dvomesečnega obdobja ni odločil, se šteje, da se je Urad odločil, da preiskave ne bo.

Kadar uradnik, drugi uslužbenec, član institucije ali organa, vodja urada ali agencije ali član osebja v skladu s členom 22a Kadrovskih predpisov Uradu predloži informacije v zvezi z domnevno goljufijo ali nepravilnostjo, Urad navedeno osebo obvesti o odločitvi, ali bo začel preiskavo v zvezi z zadevnimi dejstvi ali ne.

5. Če generalni direktor sklene, da ne bo začel notranje preiskave, lahko nemudoma pošlje vse ustrezne informacije zadevni instituciji, organu, uradu ali agenciji, ki sprejme ustrezne ukrepe v skladu s pravili, ki se uporabljajo za to institucijo, organ, urad oziroma agencijo. Urad se z navedeno institucijo, organom, uradom ali agencijo, če je primerno, dogovori o smotrnih ukrepih za zaščito zaupnosti vira teh informacij in po potrebi zaprosi, da se ga obvesti o sprejetih ukrepih.

6. Če generalni direktor sklene, da ne bo začel notranje preiskave, lahko vse pomembne informacije nemudoma pošlje pristojnim organom zadevne države članice, ki po potrebi sprejmejo ustrezne ukrepe v skladu z nacionalnimi pravili. Urad po potrebi obvesti tudi zadevno institucijo, organ, urad ali agencijo.

Člen 6

Dostop do informacij iz podatkovnih zbirk pred začetkom preiskave

1. Urad ima pred začetkom preiskave pravico dostopati do vseh pomembnih informacij v podatkovnih zbirkah institucij, organov, uradov ali agencij, če brez njih ni mogoče oceniti utemeljenosti obtožb. Ta pravica do dostopa se uveljavi v roku, ki omogoča takojšnje ocenitev utemeljenosti obtožb in ga določa Urad. Urad pri uveljavljanju pravice do dostopa upošteva načeli nujnosti in sorazmernosti.

2. Zadevna institucija, organ, urad ali agencija lojalno sodeluje z Uradom in mu omogoči, da pod pogoji iz sklepov, sprejetih v skladu s členom 4(1), pridobi vse ustrezne informacije.

Člen 7

Postopek preiskave

1. Preiskave vodi generalni direktor, po potrebi s pisnimi navodili. Preiskave pod njegovim vodstvom izvaja osebje Urada, ki jih določi.

2. Osebje Urada opravlja svoje naloge ob predložitvi pisnega pooblastila, v katerem so navedeni njihovi osebni podatki in funkcija. Takšno pooblastilo izda generalni direktor, v njem pa so navedeni predmet in namen preiskave, pravna podlaga za preiskavo ter preiskovalna pooblastila, ki izhajajo iz navedene pravne podlage.

3. Pristojni organi držav članic v skladu z nacionalnimi predpisi zagotavljajo vso pomoč, ki jo osebje Urada potrebuje za učinkovito opravljanje svojih nalog.

Institucije, organi, uradi in agencije poskrbijo, da njihovi uradniki, drugi uslužbenci, člani, vodje in člani osebja člani in uslužbenci zagotovijo vso pomoč, da bi osebje Urada lahko učinkovito opravilo svoje naloge.

4. Kadar preiskava združuje zunanje in notranje elemente, se temu ustrezno uporabljata člena 3 in 4.

5. Trajanje preiskav mora biti sorazmerno z okoliščinami in zahtevnostjo primera.

6. Kadar se med preiskavo pokaže potreba po morebitnih varnostnih upravnih ukrepih za zaščito finančnih interesov Unije, Urad o potekajoči preiskavi takoj obvesti zadevno institucijo, organ, urad ali agencijo. To obvestilo vključuje:

- (a) podatke o istovetnosti uradnika, drugega uslužbenca, člana institucije ali organa, vodje urada ali agencije ali člana osebja, ki je predmet preiskave, ter povzetek zadevnih dejstev;
- (b) vse informacije, ki bi zadevni instituciji, organu, uradu ali agenciji lahko pomagale pri odločanju o primernosti sprejetja varnostnih upravnih ukrepov za zaščito finančnih interesov Unije;
- (c) navedbo morebitnih posebnih ukrepov za zagotovitev spoštovanja zaupnosti, priporočenih zlasti v primerih, ki vključujejo uporabo preiskovalnih ukrepov, za katere je pristojen nacionalni sodni organ ali, pri zunanjih preiskavah, nacionalni organ, v skladu z nacionalnimi pravili, ki se uporabljajo za preiskave.

Zadevna institucija, organ, urad ali agencija se lahko v tesnem sodelovanju z Uradom kadar koli odloči, da sprejme vse ustrezne varnostne ukrepe, vključno z ukrepi za zaščito dokaznega gradiva, pri čemer o tej odločitvi nemudoma obvesti Urad.

7. Kadar je potrebno, pristojni organi države članice na zahtevo Urada sprejmejo ustrezne varnostne ukrepe v skladu z nacionalnim pravom, zlasti ukrepe za zaščito dokaznega gradiva.

8. Če preiskave ni mogoče zaključiti v 12 mesecih od njenega pričetka, generalni direktor po poteku teh 12 mesecev ter potem vsakih šest mesecev poroča nadzornemu odboru, pri čemer navede ustrezne razloge in predvidene ukrepe za pospešitev preiskave.

Člen 8

Dolžnost obveščanja Urada

1. Institucije, organi, uradi in agencije Uradu nemudoma posredujejo vse informacije o morebitnih primerih goljufije, korupcije ali drugih nezakonitih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije.

2. Institucije, organi, uradi in agencije ter, če to omogoča nacionalno pravo, pristojni organi držav članic na zahtevo Urada ali na lastno pobudo posredujejo Uradu vse razpoložljive dokumente ali informacije, ki se nanašajo na potekajočo preiskavo Urada.

3. Institucije, organi, uradi in agencije ter, če to omogoča nacionalno pravo, pristojni organi držav članic Uradu posredujejo vse druge pomembne razpoložljive dokumente ali informacije, ki se nanašajo na boj proti goljufijam, korupciji in vsem drugim nezakonitim dejanjem, ki škodijo finančnim interesom Unije.

Člen 9

Procesna jamstva

1. Urad pri preiskovanju skuša pridobiti dokaze v korist preiskovanca in proti njemu. Preiskave se izvajajo objektivno in nepristransko ter v skladu z načelom domneve nedolžnosti in procesnimi jamstvi iz tega člena.

2. Urad lahko zasliši preiskovanca ali pričo kadar koli med preiskavo. Vsaka zaslišana oseba ima pravico, da se izogne izpovedovanju zoper sebe.

Preiskovancu se vabilo na zaslišanje pošlje najmanj deset delovnih dni pred zaslišanjem. Ta rok se lahko skrajša z izrecnim soglasjem preiskovanca ali iz nujnosti, ki mora biti ustrezno utemeljena. V slednjem primeru rok ne sme biti krajši od 24 ur. V vabilu so navedene pravice preiskovanca, zlasti pravica do pomoči osebe po lastni izbiri.

Priči se vabilo na zaslišanje pošlje najmanj 24 ur pred zaslišanjem. Ta rok se lahko skrajša z izrecnim soglasjem priče ali iz nujnosti, ki mora biti ustrezno utemeljena.

Zahteve iz drugega in tretjega pododstavka ne veljajo za pridobivanje izjav v okviru inšpekcij in pregledov na kraju samem.

Kadar se med zaslišanjem izkaže, da bi lahko bila priča preiskovanec, se zaslišanje prekine. Nemudoma se uporabijo procesni

predpisi iz tega odstavka ter iz odstavkov 3 in 4. Priča je takoj obveščena o pravicah, ki jih ima kot preiskovanec, na zahtevo pa prejme izvod zapisnika svojih morebitnih predhodnih izjav. Urad predhodnih izjav te osebe ne sme uporabiti zoper njo, ne da bi ji prej omogočil, da poda pripombe v zvezi z njimi.

Urad sestavi zapisnik zaslišanja in osebi, ki je bila zaslišana, zagotovi dostop do zapisnika, tako da lahko zaslišana oseba zapisnik potrdi ali doda pripombe. Urad da preiskovancu izvod zapisnika zaslišanja.

3. Če se med preiskavo izkaže, da bi lahko bil preiskovanec uradnik, drugi uslužbenec, član institucije ali organa, vodja urada ali agencije ali član osebja, je zadevni uradnik, drugi uslužbenec, član institucije ali organa, vodja urada ali agencije ali član osebja o tem čim prej obveščen, pod pogojem, da to ne vpliva na potek preiskave ali katerega koli preiskovalnega postopka v pristojnosti nacionalnega sodnega organa.

4. Brez poseganja v člena 4(6) in 7(6) ima preiskovanec ob zaključku preiskave in pred pripravo sklepnih ugotovitev, v katerih je naveden po imenu, možnost, da poda pripombe v zvezi z dejstvi, ki se nanašajo nanj.

Urad v ta namen preiskovancu pošlje vabilo, v katerem ga pozove, naj poda svoje pripombe pisno ali v razgovoru s članom osebja, ki ga imenuje Urad. Vabilo vsebuje povzetek dejstev, ki se nanašajo na preiskovanca, informacije iz členov 11 in 12 Uredbe (ES) št. 45/2001 ter rok za predložitev pripomb, ki ni krajši od 10 delovnih dni po prejetju vabila k predložitvi pripomb. Ta rok se lahko skrajša z izrecnim soglasjem preiskovanca ali iz nujnosti, ki mora biti ustrezno utemeljena. Vse morebitne pripombe se navedejo v končnem poročilu o preiskavi.

V ustrezno utemeljenih primerih, ko je treba ohraniti zaupnost preiskave in/ali uporabiti preiskovalne postopke, ki spadajo v pristojnost nacionalnega sodnega organa, lahko generalni direktor sklone odložiti izpolnitev obveznosti glede poziva preiskovancu k predložitvi pripomb.

Če v primerih iz člena 1(2) Priloge IX h Kadrovskim predpisom institucija, organ, urad ali agencija v enem mesecu ne odgovori na zahtevo generalnega direktorja po odložitvi izpolnitve obveznosti glede poziva preiskovancu k predložitvi pripomb, se to šteje za pritrdilni odgovor.

5. Vsaka zaslišana oseba ima pravico uporabljati kateri koli uradni jezik institucij Evropske unije. Vendar pa se od uradnikov ali drugih uslužbencev Unije lahko zahteva, da uporabljajo tisti uradni jezik institucij Unije, ki ga zelo dobro obvladajo.

Člen 10

Zaupnost in varstvo podatkov

1. Informacije, ki so v kakršni koli obliki posredovane ali pridobljene med zunanjimi preiskavami, se varujejo v skladu z ustreznimi določbami.

2. Informacije, ki so v kakršni koli obliki posredovane ali pridobljene med notranjimi preiskavami, se obravnavajo kot poslovna skrivnost in se varujejo v skladu s predpisi, ki se uporabljajo za institucije Unije.

3. Zadevne institucije, organi, uradi in agencije zagotovijo spoštovanje zaupnosti preiskav, ki jih izvaja Urad, ter legitimnih pravic preiskovancev, v sodnih postopkih pa tudi spoštovanje vseh nacionalnih predpisov, ki se uporabljajo za takšne postopke.

4. Urad lahko imenuje uradno osebo za varstvo podatkov v skladu s členom 24 Uredbe (ES) št. 45/2001.

5. Generalni direktor zagotovi, da je vsako obveščanje javnosti nevtravno in nepristransko, da se pri razkrivanju informacij spoštuje zaupnost preiskav ter da je slednje v skladu z načeli iz tega člena in člena 9(1).

V skladu s Kadrovskimi predpisi se osebje Urada vzdrži vsakega neodobrenega razkritja informacij, ki jih pridobijo v okviru službenih dolžnosti, razen če te niso že objavljene ali dostopne javnosti, navedena obveznost pa velja tudi po prenehanju zaposlitve.

Člen 11

Poročilo o opravljeni preiskavi in ukrepi, ki jih je treba sprejeti po zaključku preiskave

1. Ko Urad zaključi preiskavo, se pod vodstvom generalnega direktorja pripravi poročilo. V njem so navedeni pravna podlaga za preiskavo, izvedene faze postopka, ugotovljena dejstva in njihova predhodna pravna opredelitev, ocena finančnih posledic ugotovljenih dejstev, spoštovanje procesnih jamstev v skladu s členom 9 in sklepe ugotovitve preiskave.

Poročilo se priložijo priporočila generalnega direktorja glede tega, ali bi bilo treba ukrepati ali ne. V teh priporočilih so po potrebi navedeni vsi disciplinski, upravni, finančni in/ali sodni

ukrepi zadevnih institucij, organov, uradov in agencij ter pristojnih organov držav članic, zlasti pa ocena zneskov, ki jih je treba izterjati, in predhodna pravna opredelitev ugotovljenih dejstev.

2. Pri pripravi takšnih poročil in priporočil se upošteva nacionalno pravo posamezne države članice. Tako pripravljena poročila so dopustni dokazi v upravnih ali sodnih postopkih države članice, v katerih se njihova uporaba izkaže za potrebno, na isti način in pod istimi pogoji kot upravna poročila, ki jih pripravijo nacionalni upravni inšpektorji. Zanje veljajo enaka pravila ocenjevanja kot za upravna poročila, ki jih pripravijo nacionalni upravni inšpektorji, in imajo enako dokazno vrednost kot zadevna poročila.

3. Poročila in priporočila, pripravljena po opravljeni zunanji preiskavi, in vsi ustrezni dokumenti v zvezi s preiskavo se pošljejo pristojnim organom zadevnih držav članic v skladu s pravili, ki veljajo za zunanje preiskave, po potrebi pa tudi pristojnim službam Komisije.

4. Poročila in priporočila, pripravljena po opravljeni notranji preiskavi, in vsi ustrezni dokumenti v zvezi s preiskavo se pošljejo zadevni instituciji, organu, uradu ali agenciji. Navedena institucija, organ, urad ali agencija začne ustrezne postopke, predvsem disciplinske ali sodne postopke, ki jih narekujejo rezultati notranje preiskave, in o tem poroča Uradu v roku, določenem v priporočilih, ki spremljajo poročilo, poleg tega pa tudi na zahtevo Urada.

5. Če poročilo, pripravljeno po opravljeni notranji preiskavi, razkrije dejstva, ki bi lahko utemeljevala začetek kazenskega postopka, se navedene informacije posredujejo sodnim organom zadevne države članice.

6. Na zahtevo Urada ga pristojni organi zadevne države članice pravočasno obvestijo o morebitnih ukrepih, sprejetih na podlagi priporočil, ki jim jih je posredoval generalni direktor v skladu s odstavkom 3, in na podlagi vseh informacij, ki jim jih je posredoval Urad v skladu s odstavkom 5.

7. Brez poseganja v odstavek 4 velja, da če do zaključka preiskave niso pridobljeni dokazi zoper preiskovanca, generalni direktor zaključi preiskavo proti navedeni osebi in jo o tem obvesti v desetih delovnih dneh.

8. Urad lahko informatorja, ki je Uradu zagotovil informacije, na podlagi katerih je bila sprožena preiskava ali so z njo povezane, na njegovo zahtevo obvesti o zaključku preiskave. Urad lahko vsako takšno zahtevo zavrne, če meni, da bi utegnila škoditi legitimnim interesom preiskovanca, učinkovitosti preiskave in nadaljnjim ukrepom ali zaupnosti.

Člen 12

Izmenjava informacij med Uradom in pristojnimi organi držav članic

1. Brez poseganja v člena 10 in 11 te uredbe ter v določbe Uredbe (Euratom, ES) št. 2185/96 lahko Urad pristojnim organom zadevnih držav članic posreduje informacije, ki jih je pridobil med zunanjo preiskavo, in sicer do časa, da lahko te sprejmejo ustrezne ukrepe v skladu s svojim nacionalnim pravom.

2. Brez poseganja v člena 10 in 11 generalni direktor posreduje sodnim organom zadevne države članice informacije, ki jih je Urad pridobil med notranjo preiskavo v zvezi z dejstvi, ki so v pristojnosti nacionalnih sodnih organov.

V skladu s členom 4 in brez poseganja v člen 10 generalni direktor zadevni instituciji, organu, uradu ali agenciji posreduje tudi informacije iz prvega pododstavka tega odstavka, vključno z istovetnostjo preiskovanca, povzetkom ugotovljenih dejstev, njihovo predhodno pravno opredelitvijo in oceno morebitnega vpliva na finančne interese Unije.

Uporablja se člen 9(4).

3. Brez poseganja v nacionalno pravo pristojni organi zadevne države članice Urad na lastno pobudo ali na njegovo zahtevo pravočasno obvestijo o ukrepih, sprejetih na podlagi informacij, ki so jim bile posredovane v skladu s tem členom.

4. Urad lahko v skladu z nacionalnim pravom in Kadrovskimi predpisi predloži dokaze v postopku pred nacionalnimi sodišči.

Člen 13

Sodelovanje Urada z Eurojustom in Europolom

1. Urad v okviru svojega mandata za zaščito finančnih interesov Unije po potrebi sodeluje z Eurojustom in Evropskim policijskim uradom (Europolom). Urad z Eurojustom in Europolom po potrebi sklepa upravne dogovore, ki omogočajo boljše sodelovanje. Takšni delovni dogovori se lahko navezujejo na izmenjavo operativnih, strateških ali tehničnih informacij, med drugim osebnih in tajnih informacij, na zahtevo pa tudi poročil o napredku.

Urad v primerih, v katerih bi lahko bila taka koordinacija ter sodelovanje med nacionalnimi preiskovalnimi organi in organi pregona koristna in potrebna, ali v primerih, v katerih je

pristojnim organom držav članic posredoval informacije, na podlagi katerih je mogoče sumiti o goljufiji, korupciji ali drugem nezakonitem dejanju, ki škodi finančnim interesom Unije in spada med hujše oblike kaznivih dejanj, Eurojustu posreduje koristne informacije, ki se uvrščajo v okviru mandata Eurojusta.

2. Če Urad informacije, ki so jih zagotovili pristojni organi zadevnih držav članic, posreduje Eurojustu ali Europolu, te organe o tem pravočasno obvesti.

Člen 14

Sodelovanje s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami

1. Urad lahko po potrebi sklepa upravne dogovore tudi s pristojnimi službami v tretjih državah in z mednarodnimi organizacijami. Urad svoje ukrepe po potrebi usklajuje s pristojnimi službami Komisije in Evropsko službo za zunanje delovanje, zlasti pred sprejetjem takšnih dogovorov. Taki dogovori se lahko navezujejo na izmenjavo operativnih, strateških ali tehničnih informacij, na zahtevo pa tudi poročil o napredku.

2. Urad pred posredovanjem informacij pristojnim organom v tretjih državah ali mednarodnim organizacijam obvesti pristojne organe zadevnih članic, ki so te informacije priskrbeli.

Urad vodi evidenco o vsakem posredovanju osebnih podatkov, vključno z razlogi zanj, v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001.

Člen 15

Nadzorni odbor

1. Nadzorni odbor redno spremlja Urad pri uresničevanju njegove preiskovalne funkcije, da bi okrepil neodvisnost Urada pri ustreznem izvajanju pooblastil, ki so mu dodeljena s to uredbo.

Nadzorni odbor spremlja zlasti napredek v zvezi z uporabo procesnih jamstev in trajanjem preiskav glede na informacije, ki mu jih sporoči generalni direktor v skladu s členom 7(8).

Nadzorni odbor generalnemu direktorju pošilja mnenja in, če je to ustrezno, priporočila, med drugim glede virov, ki jih Urad potrebuje za uresničevanje svoje preiskovalne funkcije, prednosnih preiskovalnih nalog Urada in trajanja preiskav. Ta mnenja lahko pripravlja na lastno pobudo, na zahtevo generalnega direktorja ali na zahtevo institucije, organa, urada ali agencije, pri čemer pa ne posega v izvajanje potekajočih preiskav.

Institucije, organi, uradi ali agencije prejmejo izvod mnenj, izdanih na podlagi tretjega pododstavka.

Nadzorni odbor lahko v ustrezno utemeljenih primerih zaprosi Urad za dodatne informacije o preiskavah, med drugim tudi za poročila in priporočila v zvezi z zaključenimi preiskavami, pri čemer pa ne posega v izvajanje potekajočih preiskav.

2. Nadzorni odbor sestavlja pet neodvisnih članov z izkušnjami pri opravljanju visoke pravosodne, preiskovalne ali primerljive funkcije, ki je povezana s področji dejavnosti Urada. Soglasno jih imenujejo Evropski parlament, Svet in Komisija.

V sklepu o imenovanju članov nadzornega odbora je vključen tudi rezervni seznam s potencialnimi člani, ki lahko nadomestijo člane nadzornega odbora za preostanek mandata zaradi odstopa, smrti ali trajne nezmožnosti za delo enega ali več članov.

3. Mandat članov nadzornega odbora traja pet let in ga ni mogoče obnoviti. Da bi nadzorni odbor ohranil strokovno znanje in izkušnje, se izmenično zamenjajo trije oziroma dva člana.

4. Po izteku mandata člani nadzornega odbora še naprej opravljajo svojo funkcijo, dokler ni poskrbljeno za njihovo zamenjavo.

5. Če član nadzornega odbora ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih nalog ali če je bil spoznan za krivega resne kršitve, ga lahko Evropski parlament, Svet in Komisija soglasno razrešijo dolžnosti.

6. Člani nadzornega odbora v skladu z veljavnimi predpisi Komisije prejemajo dnevna nadomestila, prav tako se jim povrnejo stroški, ki jih imajo z opravljanjem svojih nalog.

7. Člani nadzornega odbora pri opravljanju svojih nalog ne smejo zahtevati ali sprejemati navodil od nobene vlade ali institucije, organa, urada ali agencije.

8. Nadzorni odbor imenuje svojega predsednika. Sprejme tudi svoj poslovnik, ki ga pred tem posreduje v vednost Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov. Sestanki nadzornega odbora se sklicujejo na pobudo njegovega predsednika ali generalnega direktorja. Nadzorni odbor se sestane najmanj desetkrat na leto. Svoje

sklepe sprejema z večino glasov svojih članov. Njegov sekretariat zagotavlja Urad v tesnem sodelovanju z nadzornim odborom.

9. Nadzorni odbor vsako leto sprejme vsaj eno poročilo o svojih dejavnostih, ki obsega oceno neodvisnosti Urada, uporabe procesnih jamstev ter trajanja preiskav. Ta poročila se pošljejo Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču.

Nadzorni odbor lahko Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču predloži poročila o rezultatih preiskav Urada in o ukrepih, sprejetih na podlagi teh rezultatov.

Člen 16

Izmenjava mnenj z institucijami

1. Evropski parlament, Svet in Komisija se enkrat na leto sestanejo z generalnim direktorjem in na politični ravni izmenjajo mnenja o politiki Urada glede postopkov za preprečevanje goljufij, korupcije ali drugih nezakonitih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, ter boj proti njim. Nadzorni odbor sodeluje v izmenjavi mnenj. Na zahtevo Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije, generalnega direktorja ali nadzornega odbora so lahko na posamezno sejo povabljeni predstavniki Računskega sodišča, Eurojusta in/ali Europol.

2. Izmenjava mnenj se lahko navezuje na:

(a) strateške prednostne naloge preiskovalnih politik Urada;

(b) mnenja in poročila o dejavnostih nadzornega odbora v skladu s členom 15;

(c) poročila generalnega direktorja v skladu s členom 17(4) in, kjer je to ustrezno, vsa druga poročila institucij v zvezi z mandatom Urada;

(d) okvir za odnose med Uradom ter institucijami, organi, uradi in agencijami;

(e) okvir za odnose med Uradom in pristojnimi organi držav članic;

(f) odnose med Uradom in pristojnimi organi tretjih držav ter mednarodnimi organizacijami v okviru dogovorov po tej uredbi;

(g) učinkovitosti Urada pri izvajanju njegovega mandata.

3. Vse institucije, ki sodelujejo v izmenjavi mnenj, zagotovijo, da ta ni v škodo potekajočim preiskavam.

4. Institucije, ki sodelujejo v izmenjavi mnenj, pri načrtovanju ukrepov upoštevajo mnenja, izražena med to izmenjavo. Generalni direktor v poročilih iz člena 17(4) navede informacije o morebitnih ukrepih, ki jih sprejme Urad.

Člen 17

Generalni direktor

1. Urad vodi generalni direktor. Generalnega direktorja imenuje Komisija v skladu s postopkom iz odstavka 2. Mandat generalnega direktorja traja sedem let in ga ni mogoče obnoviti.

2. Za imenovanje novega generalnega direktorja objavi Komisija razpis prostega delovnega mesta v *Uradnem listu Evropske unije*. Ta razpis se objavi najpozneje šest mesecev pred iztekom vsakokratnega mandata. Komisija na podlagi pozitivnega mnenja nadzornega odbora o opravljenem izbirnem postopku pripravi seznam kandidatov z ustreznimi kvalifikacijami. Komisija imenuje direktorja po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Svetom.

3. Generalni direktor pri izvajanju svojih nalog v zvezi z začetkom in izvedbo zunanjih in notranjih preiskav ali pripravo poročil po zaključku preiskav ne sme zahtevati ali sprejemati navodil od nobene vlade ali institucije, organa, urada ali agencije. Če generalni direktor meni, da ukrep, ki ga sprejme Komisija, posega v njegovo neodvisnost, o tem nemudoma obvesti nadzorni odbor ter se odloči, ali bo proti Komisiji vložil tožbo pri Sodišču.

4. Generalni direktor Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču redno poroča o ugotovitvah preiskav, ki jih izvaja Urad, sprejetih ukrepih in težavah, s katerimi se srečuje, pri čemer mora spoštovati zaupnost teh preiskav, legitimne pravice preiskovancev in informatorjev ter po potrebi nacionalno pravo, ki se uporablja za sodne postopke.

5. Generalni direktor vsako leto v okviru letnega načrta upravljanja določi prednostne naloge preiskovalne politike Urada in jih pred objavo posreduje nadzornemu odboru.

Generalni direktor redno obvešča nadzorni odbor o dejavnostih Urada, uresničevanju preiskovalne funkcije Urada ter ukrepanju na podlagi preiskav.

Generalni direktor redno obvešča nadzorni odbor o:

(a) primerih, ko niso bila upoštevana njegova priporočila;

(b) primerih, ko so bile informacije posredovane sodnim organom držav članic;

(c) trajanju preiskav v skladu s členom 7(8).

6. Generalni direktor lahko s pisnim pooblastilom prenese izvajanje nekaterih svojih funkcij iz člena 5, člena 7(2), člena 11(7) in člena 12(2) na enega ali več članov osebja Urada, v katerem navede ustrezne pogoje in omejitve takega prenosa.

7. Generalni direktor določi notranji svetovalni in nadzorni postopek, vključno s preskusom zakonitosti, ki med drugim zadeva spoštovanje procesnih jamstev in temeljnih pravic preiskovancev ter nacionalnega prava zadevnih držav članic, zlasti v povezavi s členom 11(2).

8. Generalni direktor sprejme smernice o preiskovalnih postopkih, namenjene osebju Urada. Navedene smernice so skladne s to uredbo in ki med drugim zajemajo:

(a) izvajanje preiskav;

(b) procesna jamstva;

(c) podrobnosti glede notranjih svetovalnih in nadzornih postopkov, vključno s preskusom zakonitosti;

(d) varstvo podatkov.

Te smernice, pa tudi vse spremembe smernic, se sprejmejo po tem, ko je imel nadzorni odbor možnost predložiti pripombe v zvezi z njimi, nakar se pošljejo v vednost Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji ter se v informativne namene objavijo na spletnem mestu Urada v vseh uradnih jezikih institucij Unije.

9. Komisija se pred izrekom disciplinskih ukrepov generalnemu direktorju posvetuje z nadzornim odborom.

Disciplinski ukrepi se generalnemu direktorju lahko izrečejo le na podlagi utemeljenega sklepa, ki se posreduje v vednost Evropskemu parlamentu, Svetu in nadzornemu odboru.

10. Vsako sklicevanje na "direktorja" Urada v pravnih besedilih se razume kot sklicevanje na generalnega direktorja.

Člen 18

Financiranje

Skupna proračunska sredstva za Urad, vključno z nadzornim odborom in njegovim sekretariatom, so prikazana pod posebno proračunsko postavko v oddelku splošnega proračuna Evropske unije, ki se nanaša na Komisijo, ter so podrobneje razčlenjena v Prilogi k navedenemu oddelku.

Kadrovski načrt Urada, vključno s sekretariatom nadzornega odbora, je priložen kadrovskemu načrtu Komisije.

Člen 19

Evalvacijsko poročilo

Komisija ... (*) Evropskemu parlamentu in Svetu predloži evalvacijsko poročilo o uporabi te uredbe. Poročilu priloži mnenje nadzornega odbora in v njem navede, ali je potrebna sprememba te uredbe.

Člen 20

Razveljavitev

Uredba (ES) št.1073/1999 in Uredba (ES) št.1074/1999 se razveljavita.

Sklicevanja na razveljavljeni uredbi se razlagajo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi II.

Člen 21

Začetek veljavnosti in prehodne določbe

1. Ta uredba začne veljati prvi dan meseca, ki sledi mesecu objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Člen 15(3) se uporablja v času trajanja mandata članov nadzornega odbora, ki to funkcijo opravljajo na dan, ko začne veljati ta uredba. Takoj po začetku veljavnosti te uredbe predsednik Evropskega parlamenta z žrebom izbere dva člana nadzornega odbora, katerih dolžnosti z odstopanjem od prvega stavka člena 15(3) prenehajo po izteku prvih 36 mesecev njunega mandata. Na podlagi seznama iz člena 1(2) Sklepa 2012/45/EU (Euratom) Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije z dne 23. januarja 2012 o imenovanju članov nadzornega odbora Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) ⁽¹⁾ se v skladu z vrstnim redom s seznamom za petletni mandat samodejno imenujeta dva nova člana, ki zamenjata odhajajoča člana. Nova člana sta prvi dve osebi na tem seznamu.

3. Tretji stavek člena 17(1) se uporablja za čas trajanja mandata generalnega direktorja, ki to funkcijo opravlja na dan, ko začne veljati ta uredba.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament
Predsednik

...

Za Svet
Predsednik

...

(*) 4 leta po začetku veljavnosti te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 26, 28.1.2012, str. 30.

PRILOGA I

RAZVELJAVLJENI UREDBI (IZ ČLENA 20)

Uredba (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta

(UL L 136, 31.5.1999, str. 1)

Uredba Sveta (Euratom) št. 1074/1999

(UL L 136, 31.5.1999, str. 8)

PRILOGA II

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 1073/1999 in Uredba (Euratom) št. 1074/1999	Ta uredba
Člen 1(1)	Člen 1(1)
Člen 1(2)	Člen 1(2)
—	Člen 1(3)
Člen 1(3)	Člen 1(4)
—	Člen 1(5)
—	Člen 2, točka 1
—	Člen 2, točka 2
—	Člen 2, točka 3
Člen 2	Člen 2, točka 4
—	Člen 2, točka 5
—	Člen 2, točka 6
—	Člen 2, točka 7
Člen 3, prvi odstavek	Člen 3(1), prvi pododstavek
Člen 3, drugi odstavek	Člen 3(1), drugi pododstavek
—	Člen 3(2)
—	Člen 3(3), drugi pododstavek
—	Člen 3(3), tretji pododstavek
—	Člen 3(4)
—	Člen 3(5)
—	Člen 3(6)
Člen 4(1), prvi pododstavek	Člen 4(1), prvi pododstavek
Člen 4(1), drugi pododstavek	Člen 4(1), drugi pododstavek
Člen 4(2)	Člen 4(2)
Člen 4(3), prvi pododstavek	Člen 4(3)
Člen 4(3), drugi pododstavek	—
Člen 4(4)	Člen 4(4), prvi stavek
—	Člen 4(5)
Člen 4(5), prvi pododstavek	Člen 4(6), prvi pododstavek
—	Člen 4(6), drugi pododstavek
Člen 4(5), drugi pododstavek	Člen 4(6), tretji pododstavek
Člen 4(6), točka (a)	Člen 4 (7)

Uredba (ES) št. 1073/1999 in Uredba (Euratom) št. 1074/1999	Ta uredba
Člen 4(6), točka (b)	—
—	Člen 4(8)
—	Člen 5(1)
Člen 5, prvi odstavek	Člen 5(2), prvi pododstavek
Člen 5, drugi odstavek	Člen 5(2), drugi pododstavek
—	Člen 5(3)
—	Člen 5(4)
—	Člen 5(5)
—	Člen 5(6)
—	Člen 6
Člen 6(1)	Člen 7(1)
Člen 6(2)	Člen 7(2), prvi stavek
Člen 6(3)	Člen 7(2), drugi stavek
Člen 6(4)	Člen 3(3), prvi pododstavek
—	Člen 7(4)
Člen 6(5)	Člen 7(5)
Člen 6(6)	Člen 7(3)
—	Člen 7(6)
—	Člen 7(7)
—	Člen 7(8)
Člen 7(1)	Člen 8(1)
Člen 7(2)	Člen 8(2)
Člen 7(3)	Člen 8(3)
—	Člen 9
Člen 8(1)	Člen 10(1)
Člen 8(2), prvi pododstavek	Člen 10(2)
Člen 8(2), drugi pododstavek	—
Člen 8(3)	—
Člen 8(4)	—
—	Člen 10(4)
—	Člen 10(5)
Člen 9(1)	Člen 11(1), prvi pododstavek
—	Člen 11(1), drugi pododstavek
Člen 9(2)	Člen 11(2)
Člen 9(3)	Člen 11(3)

Uredba (ES) št. 1073/1999 in Uredba (Euratom) št. 1074/1999	Ta uredba
Člen 9(4)	Člen 11(4)
—	Člen 11(5)
—	Člen 11(6)
—	Člen 11(7)
—	Člen 11(8)
Člen 10(1)	Člen 12(1)
Člen 10(2)	Člen 12(2), prvi pododstavek
—	Člen 12(2), drugi pododstavek
—	Člen 12(2), tretji pododstavek
Člen 10(3)	Člen 4(4), drugi stavek
—	Člen 12(3)
—	Člen 12(4)
—	Člen 13
—	Člen 14
Člen 11(1), prvi pododstavek	Člen 15(1), prvi pododstavek
—	Člen 15(1), drugi pododstavek
Člen 11(1), drugi pododstavek	Člen 15(1), tretji pododstavek
—	Člen 15(1), četrti pododstavek
—	Člen 15(1), peti pododstavek
Člen 11(2)	Člen 15(2), prvi pododstavek
—	Člen 15(2), drugi pododstavek
Člen 11(3)	Člen 15(3)
Člen 11(4)	Člen 15(4)
—	Člen 15(5)
—	Člen 15(6)
Člen 11(5)	Člen 15(7)
Člen 11(6)	Člen 15(8)
Člen 11(7)	Člen 17(5), tretji pododstavek
Člen 11(8)	Člen 15(9)
—	Člen 16
Člen 12(1)	Člen 17(1)
Člen 12(2)	Člen 17(2)
Člen 12(3), prvi pododstavek	Člen 17(3)
Člen 12(3), drugi pododstavek	Člen 17(4)

Uredba (ES) št. 1073/1999 in Uredba (Euratom) št. 1074/1999	Ta uredba
Člen 12(3), tretji pododstavek	Člen 10(3)
—	Člen 17(5), prvi pododstavek
—	Člen 17(5), drugi pododstavek
—	Člen 17(6)
—	Člen 17(7)
—	Člen 17(8)
Člen 12(4), prvi stavek	Člen 17(9), prvi pododstavek
Člen 12(4), drugi stavek	Člen 17(9), drugi pododstavek
—	Člen 17(10)
Člen 13	Člen 18
Člen 14	—
Člen 15	Člen 19
—	Člen 20
Člen 16	Člen 21(1)
—	Člen 21(2)
—	Člen 21(3)
—	Priloga I
—	Priloga II

UTEMELJITEV SVETA

I. UVOD

Komisija je 5. julija 2006 Svetu predložila predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1073/1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) ⁽¹⁾.

Evropski parlament je na plenarnem zasedanju 20. novembra 2008 sprejel stališče v prvi obravnavi in zadevno zakonodajno resolucijo ⁽²⁾.

Komisija je 6. julija 2010 izdala dokument za razmislek o reformi Evropskega urada za boj proti goljufijam ⁽³⁾, da bi ugotovili skupne točke in razlike v stališčih Evropskega parlamenta in Sveta glede prvotnega predloga Komisije ter dosegli soglasje o glavnih vprašanjih.

Na podlagi podrobne razprave v Delovni skupini za boj proti goljufijam je Svet 6. decembra 2010 objavil sklepe o dokumentu Komisije za razmislek ⁽⁴⁾.

Komisija je po zaključku navedenega postopka razmisleka 18. marca 2011 predložila spremenjeni predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1073/1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), in razveljavitvi Uredbe (Euratom) št. 1074/1999.

Evropski parlament je določil svoj pogajalski mandat glede spremenjenega predloga Komisije, s tem ko je ponovno potrdil svoje stališče iz prve obravnave glede prvotnega predloga Komisije.

Evropsko računsko sodišče je dalo mnenje 12. julija 2011 ⁽⁵⁾, Evropski nadzornik za varstvo podatkov pa 1. junija 2011 ⁽⁶⁾.

Predsedstvo se je po pooblastilu Odbora stalnih predstavnikov ⁽⁷⁾ in v skladu s točkami 16 do 18 Skupne izjave o praktičnih ureditvah za postopek soodločanja ⁽⁸⁾ v okviru neuradnih tristranskih razprav, ki so potekale med oktobrom 2011 in junijem 2012, pogajalo z Evropskim parlamentom, da bi dosegli dogovor v okviru prve obravnave v Svetu.

Odbor stalnih predstavnikov je 25. julija 2012 odobril kompromisno besedilo, dogovorjeno v okviru zadnjega neuradnega trialoga 8. junija. Ta dogovor je 8. oktobra potrdil tudi Odbor Evropskega parlamenta za proračunski nadzor (CONT), nato pa je predsednik tega odbora v pismu predsedniku Odbora stalnih predstavnikov potrdil, da bo, če bo Svet sprejel besedilo, priporočil, naj se stališče Sveta iz prve obravnave na plenarnem zasedanju sprejme brez sprememb.

Svet je nato na seji 4. decembra potrdil politični dogovor o dogovorjenem besedilu iz dokumentov 16546/12 in 12735/12 ADD1.

⁽¹⁾ Dok. 11281/06.

⁽²⁾ Dok. 15961/08.

⁽³⁾ Dok. SEC(2010) 859.

⁽⁴⁾ Dok. 16833/10.

⁽⁵⁾ UL C 254, 30.8.2011, str. 1.

⁽⁶⁾ UL C 279, 23.9.2011, str. 11.

⁽⁷⁾ Dok. 12140/11 + ADD1.

⁽⁸⁾ UL C 145, 30.6.2007, str. 5.

II. CILJ PREDLOGA

Cilj uredbe je spremeniti Uredbo (ES) št. 1073/1999, tj. osnovni pravni akt, ki ureja preiskave, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam.

Namen predloga je okrepiti neodvisnost Evropskega urada za boj proti goljufijam, povečati učinkovitost in uspešnost njegovih preiskav ter izboljšati sodelovanje in izmenjavo informacij med različnimi institucijami in organi, ki sodelujejo v različnih fazah preiskav.

III. ANALIZA STALIŠČA SVETA V PRVI OBRAVNAVI

Evropski parlament in Svet sta se pogajala na podlagi spremenjenega predloga Komisije, da bi dosegla dogovor že med sprejemanjem stališča Sveta v prvi obravnavi.

V ospredju tristranskih razprav so bila predvsem ključna vprašanja, ki so navedena v nadaljevanju, besedilo stališča Sveta pa v celoti odraža kompromis, sklenjen med sozakonodajalcema, ki ga je julija 2012 odobril Odbor stalnih predstavnikov, oktobra 2012 pa tudi odbor CONT.

Preiskovalni postopki

Določbe so zdaj podrobnejše, v njih pa so pojasnjene naloge in dolžnosti različnih deležnikov pri sprožanju, izvajanju in zaključevanju preiskav Evropskega urada za boj proti goljufijam. Poleg tega sta se sozakonodajalca strinjala, da bi moral generalni direktor urada vzpostaviti notranji svetovalni in nadzorni postopek, vključno s preskusom zakonitosti.

Vloga generalnega direktorja Evropskega urada za boj proti goljufijam

Naloge, dolžnosti in področje delovanja generalnega direktorja Evropskega urada za boj proti goljufijam so bili natančneje opredeljeni; upoštevala se je sedanja praksa, obenem pa naj bi s tem poenostavili postopke, ki bi bili tudi preglednejši in krajši. Da bi povečali neodvisnost tega urada, je bil petletni mandat, ki se po trenutno veljavnih pravilih lahko enkrat podaljša, nadomeščen s sedemletnim mandatom brez možnosti podaljšanja.

Izrecno sklicevanje na veljavna procesna jamstva

V skladu z Listino EU o temeljnih pravicah so bile v obravnavani uredbi določene, kar zadeva sedanjo prakso v organih EU pa še dodatno okrepljene, procesne pravice oseb, ki jih OLAF preiskuje, ter prič in informatorjev.

Vloga nadzornega odbora

Ponovno je bila potrjena osnovna naloga nadzornega odbora, tj. zagotavljanje popolno neodvisnost urada pri opravljanju njegovih nalog. Poleg trenutnih nalog je bil nadzorni odbor pooblaščen tudi za spremljanje uporabe procesnih jamstev. Da bi nadzorni odbor lahko nemoteno deloval, sta se sozakonodajalca glede imenovanja članov dogovorila o uvedbi petletnega mandata in o postopni zamenjavi članov.

Dogovori glede pretoka informacij in sodelovanja

Da bi omogočili pravočasno in bolj učinkovito izmenjavo informacij med Evropskim uradom za boj proti goljufijam ter institucijami, uradi, organi in agencijami EU, pa tudi pristojnimi organi držav članic v različnih fazah preiskav, so bila na tem področju izboljšana pravila. Natančneje so bili pojasnjeni postopki poročanja, zlasti o ukrepanju na podlagi priporočil generalnega direktorja urada. Prav tako je bilo dogovorjeno, da bodo države članice določile organ ("službo za usklajevanje boja proti goljufijam"), ki bo skrbel za učinkovitejše sodelovanje in lažjo izmenjavo informacij z uradom.

Poleg tega sta sozakonodajalca v uredbi izrecno določila, da lahko OLAF sklepa upravne dogovore z Europolom, Eurojustom, pristojnimi organi tretjih držav in mednarodnimi organizacijami.

Izmenjava mnenj

Dogovajeno je bilo, da bodo generalni direktor urada, Evropski parlament, Svet in Komisija redno izmenjavali mnenja. Na takšnih srečanjih na politični ravni naj bi med drugim obravnavali strateške prednostne naloge preiskovalnih politik in učinkovitost dela Evropskega urada za boj proti goljufijam pri uresničevanju njegovega mandata, ne da bi kakor koli posegali v neodvisnost urada pri izvajanju preiskav.

Dostop do informacij iz podatkovnih zbirk pred začetkom preiskave

Pravica urada do takojšnjega in nenapovedanega dostopa do informacij institucij, organov, uradov in agencij EU je bila razširjena na fazo pred začetkom preiskave, da bi bilo mogoče oceniti utemeljenost obtožb.

IV. ZAKLJUČEK

Stališče Sveta v prvi obravnavi odraža kompromis, ki je bil dosežen v pogajanjih med Evropskim parlamentom in Svetom ob podpori Komisije. Ta kompromis je v pismu predsedniku Odbora stalnih predstavnikov z dne 12. oktobra 2012 potrdil predsednik odbora CONT. V tem pismu je predsednik odbora CONT napovedal, da bo članom odbora CONT, nato pa tudi na plenarnem zasedanju, predlagal, naj Evropski parlament v drugi obravnavi sprejme stališče Sveta iz prve obravnave brez sprememb, potem ko bodo besedilo pregledali pravniki lingvisti obeh institucij.

Svet meni, da njegovo stališče v prvi obravnavi predstavlja uravnotežen sveženj ter da bo nova uredba, ko bo sprejeta, pomembno prispevala k večji zaščiti finančnih interesov Unije in boju proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejanjem, ki škodijo tem interesom.

Izjava Komisije

"Komisija potrjuje, da je Urad izjavil, da bo ves čas deloval v skladu s Protokolom št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije in Statutom poslancev Evropskega parlamenta ter v celoti spoštoval svobodo in neodvisnost poslancev, kot je določeno v členu 2 Statuta."

Izjava Komisije

"Komisija namerava ohraniti sedanje pristojnosti generalnega direktorja Evropskega urada za boj proti goljufijam za določitev pogojev in podrobnega režima zaposlovanja v Uradu, zlasti glede trajanja pogodb in njihovega podaljšanja."

Izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije

"Evropski parlament, Svet in Komisija bi morali pri vsakem imenovanju novih članov novega nadzornega odbora imenovati tudi člane, ki naj bi začeli to funkcijo opravljati ob naslednji delni zamenjavi."

Cena naročnine 2013 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 300 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 420 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	910 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljane akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL